

den ſtaffes tilveie derved, at Vedkommende ſelv leier en Befordring, og at det derfor vilde være rigtigere at bruge Ordet „derom“, ſom, idet det ſagde det Samme, dog ikke ſagde Noget, der ikke var correct. Imidlertid er det ikke af nogenſomhelſt Betydning. Dernæſt er der ogſaa gjort Forſlag til at forandre ſelve Betalingsbeſtemmelſerne. Der er ſaaledes ſtillet et Forſlag om, at der ikke ſkulde gives Betaling efter Vognmandſtart, men 64 ſ. pr. Mill, og dernæſt er der hertil ſtillet et Underændringsforſlag, hvorefter det ikke ſkulde være 64 ſ. pr. Mill, men Betaling efter Vognmandſtart for de mindre Poſtvogne. Med Henſyn hertil maa det være mig tilladt ſaa kort ſom muligt at oplyſe, hvorledes det for Tiden har ſig med denne Betaling efter Vognmandſtart. Det er ganſke rigtigt, at der har været og endnu er 2 Slags Befordring, hvoraf den ene kaldes Befordring med mindre Vogne. Det blev imidlertid allerede i Forordningen om Befordringsvæſenet af 27de Jan. 1804 § 11 beſtemt, at der ſkulde bruges holſteenſke Vogne overalt paa Hovedlandeveiene og paa Chauſſeerne ligesom ogſaa paa de øvrige Veie, hvor Chauſſeer ere eller ſenero maatte blive anlagte, og at paa diſſe Veie efter 2 Aars Forløb fra denne Forordnings Bekſendtgjørelſe ingen af de mindre Vogne maatte bruges til Befordring under en Mulkt af 1 Rd. forſte Gang, 2 Rd. anden Gang og ſiden for hver Gang 4 Rd., hvorimod de mindre Vogne maatte bruges paa de Sideveie, hvor ingen Chauſſeer vare anlagte, naar og ſaa ofte diſſe Veie vare ufremkommelige med de holſteenſke Vogne, eller de Reifende forlangte de mindre Vogne; dog ſkulde det endog paa de Steder, hvor Sideveiene ikke foraarſagede Hindringer i at fremkomme med de holſteenſke Vogne, være Vognmændene uformeent aldeles at afftaffe de mindre Vogne og alene at bruge de holſteenſke Vogne. Det ſees alſaa, at diſſe mindre Vogne ikke maae bruges, hvor der er Chauſſee, og da der nu er Chauſſee over hele Landet, vil det ſaaledes falde vanſkeligt at træffe paa et Tilfælde, hvor en Landvæſenſkommisſair ſkulde møde ved en Forretning, uden at han ſkulde paſſere en Chauſſee. Dernæſt ſtaaer det til Vognmanden ſelv at afftaffe diſſe min-

dre Vogne, og derfor findes der, ſaavidt jeg veed, kun paa ganſke ſaa Stationer, maatte kun paa $\frac{1}{4}$ af hele Landets Stationer, ſaa danne mindre Vogne, og en Beſtemmelſe om, at der kun ſkal gives Betaling efter Vognmandſtart for de mindre Poſtvogne, vil derfor være det Samme ſom at ſige, at de Landvæſenſkommisſairer, der ſelv leie Befordring, ſkulle af deres egen Lomme give Penge til for at faae den, efterſom Befordring med de mindre Vogne paa de fleſte Steder ikke kan faaes eller ikke maa gives, og han derfor bliver nødt til at udrede en højere Betaling. — Det er dernæſt ganſke rigtigt, at lige indtil henimod den ſeneste Tid er Taxten vedbleven at være ſærſkilt for de mindre Vogne, men det ſynes, at man har forladt denne Taxtsættelſe; thi den ſeneste Beſtemmelſe, nemlig en Bekſendtgjørelſe af 7de Januar 1856, omtaler ikke længere diſſe mindre Vogne; den beſtemmer i det Hele taget Taxten paa en noget anden Maade, end den hidtil har været beſtemt; den ſiger nemlig, — for at jeg kun ſkal holde mig til det, hvorom her er Tale — hvormeget der ſkal betales for hver Poſtſteft; dernæſt ſiger den, at der i Lede for en Fjedervogn ſkal betales 8 ſ., for en Wiernervogn 32 ſ. og for en Vogn med Kaleſche 12 ſ. pr. Mill, og ſaa føier den til: for andre Vogne erlægges ingen ſærſkilt Betaling; det maatte da vel være diſſe mindre Vogne, ſom ſkulle henhøre til de Vogne, for hvilke ingen ſærſkilt Betaling erlægges, og det vil alſaa ſees, at hele Forſkjellen i Betalingen vilde være 8 ſ. pr. Mill. Men dernæſt vil det ogſaa ſees, at for denne Betaling kunne Landvæſenſkommisſairerne ikke komme til at kjøre paa en Fjedervogn, uagtet diſſe Vognes Brug nu er ſaa almindelig, at endogsaa en ſtor Mængde Arbeidsvogne maae henregnes til Fjedervogne. Iøvrigt er Betalingen nu for hver Heft 56 ſ. pr. Mill, hvilket for to Heſte, hvormed dog vel i Almindelighed Landvæſenſkommisſairerne burde beføres, er 1 Rd. 8 ſ., og Vognleien er 8 ſ., alſaa ialt 7 Mk. pr. Mill, hvortil endnu kommer Tilſtgjælsſpenge, der ikke regnes pr. Mill, men eengang for alle med 5 eller 10 ſ. Det vil alſaa ſees, at, naar man kun tilſtop 64 ſ., ſom her er nævnt, vilde det ogſaa være